

2. KORIZMENA NEDJELJA (B)

OVO JE SIN MOJ LJUBLJENI.

U ono vrijeme: Uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima. I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma – nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. I ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom. A Petar prihvati i reče Isusu: »Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.« Doista nije znao što da kaže jer

bijahu prestrašeni. I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: »Ovo je Sin moj ljubljeni! Slušajte ga!« I odjednom, obazrevši se uokolo, nikoga uza se ne vidješe doli Isusa sama.

Dok su silazili s gore, naloži im da nikomu ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih ne ustane. Oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu što znači to njegovo »od mrtvih ustati«.

Mk 9, 2-10

DUH PREOBRÁŽENJA

Druga je nedjelja korizme. Današnji evanđeoski ulomak vodi nas na goru preobraženja. Isus vodi odabrane učenike na goru i tamo se događa njegovo preobraženje. Tu u tišini i miru Bog se objavljuje. Čini to ne po zvijezdi prethodnici koja je mudrace dovela pred betlehemsku štalicu, objavljuje se ne kao čovjek koji ulazi u rijeku Jordan gdje ga Otac objavljuje već čini to tako da se pokazuje u punini svoje slave - "I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma - nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti." To blještavilo prati i Očev glas, Očeva potvrda i Očev nalog: "Ovo je Sin moj ljubljeni! Slušajte ga!" Bog sam potvrđuje da je to on. Pokazao je učenicima svoju puninu. Na gori preobraženja Isus se preobražuje u Krista.

Pokazuje slavu na koju smo svi pozvani, pozvani onoga trena kada smo pozvani u život. Suština onoga što se dogodilo na gori Tabor je preobraženje, promjena, pokazana je vječnost na koju smo pozvani, ali koju moramo kroz svoj život zaslužiti, izboriti se za nju. I rekoše učenici: "Dobro nam je ovdje biti", ali svima nam se vratiti s gore u svakodnevni život. Slušamo o preobraženju, daje nam se okus buduće slave. No, sa gore Tabor svima nam se treba vratiti,

moramo sići, ali ono što se mora dogoditi moramo sići preobraženi, preporođeni. Isus se na gori preobrazio i pokazao svoju božansku slavu, ali i on se vraća a gore kao čovjek, uzima svoj križ, prolazi muku, smrt i grob. S Isusovim preobraženjem istovremeno su preobraženi učenici koji su bili uz njega. A da se nisu preobrazili ne bi Isusa ni mogli prepoznati. Bog je i učenike na gori preobrazio da bi u Isusu prepoznali i doživjeli Božju objavu. U preobraženju prisutni su i proroci i svi zakoni u liku Ilije i Mojsija. Sva vremena i svi ljudi.

Bez preobrazbe sve to ostaje staro i nepromijenjeno, a preobraženje uliva novu nadu, vodi u novost života. I u nama je želja biti tamo gdje je lijepo i dobro, biti na gori preobraženja. Gledajući preobraženog Isusa, njegovu slavu, preobrazimo svoje živote toj preobraženoj slavi, suobličimo svoje živote slavi koju vidješe oni izabrani učenici. U ovom korizmenom vremenu potrudimo se da shvatimo i doživimo da smo i mi među njima, pozvani smo na preobraženje naših života. Bez preobraženja ostajemo stari ljudi, bez preobraženja nema novog čovjeka, nove zemlje, bez preobraženja u nama nema novosti i radosti života. Gospodine, pomози nam da nas zahvati Duh preobraženja.

Josip

SV. JANJA PRAŠKA ILI ČEŠKA

Rođena je u Pragu, 20. siječnja 1211. godine, kao kći češkoga kralja Otokara 1. Bila je sestra kralja Vjenceslava I., rođakinja sv. Elizabete Ugarske. Vrlo mlada povjerena je na odgoj redovnicama. Više joj je kraljevskih ljudi ponudilo ženidbu, ali je ona radije slijedila svoje visoke religiozne ideale. Zarana se oduševila sv. Franjom i sv. Klarom, još za vrijeme Klarina života. Podržana od svoga brata kralja Vjenceslava i od pape Grgura IX., sagradila je u Pragu veliki samostan klarisa u koji je stupila u svojoj 23. godini, 19. lipnja 1234. godine.

Po papinoj želji bila mu je opaticom do smrti, 2. ožujka 1282. godine. Vrlo je zaslužna za održanje i širenje Reda klarisa, osobito u Češkoj i Poljskoj. Mnoge su se kraljevske kćeri u Europi povele za njom. Sv. Klara uputila joj je četiri prelijepa pisma koja odišu izvornom i svetom, majčinskom i sestriškom serafskom ljubavlju.

Svetom ju je proglasio, 12. studenoga 1989. godine, papa Ivan Pavao II. Tom je prilikom rekao: «Zajedno sa sedam gospođa iz redova visokoga praškoga plemstva Janja je prihvatila skrajnje siromaštvo. Tako se suprotstavila uvriježenom građanskom shvaćanju te je zadivljujućom odrješitošću dala prednost svojoj savjesti gledom na provedbu svoje osobne vjerničke životne odluke. U ovoj je odluci po idealima sv. Klare našla papin podržaj i potporu. Svojim životom nova je svetica uzor za sve nas kako da svatko slijedi svoj poziv onakav kakav ima, makar izvanjske okolnosti bile i protiv toga poziva. Sv. Janja je svoj život sama uredila po svojoj savjesti koju je do krnja vjerno slijedila. Ona je upravo po tome žena za naše vrijeme. Ona nam služi kao orijentir i miljokaz» (M, D. KOVAČ, Sveta Janja Češka, Samostan sv. Klare, Zagreb 1991. str. 100).

fra Bonaventura Duda

ISUSOVO PREOBRAŽENJE I NAŠE PREOBRAŽENJE.

Isus se preobrazio u Boga i u Boga, ali su se istovremeno preobrazili i apostoli koji su bili kod njega. A da se nisu preobrazili ne bi uopće Isusa prepoznali. Bog je i apostole preobrazio da bi prepoznali u njemu Božje objavljenje (Riječ). Isus se preobrazio u Krista.

Bez preobrazbe sve to ostaje samo kao lijepa priča što možemo zamišljati ali ne možemo dostići. Preobrazba nam daje Duha koji nas ujednačuje prema našem iskonskom cilju. U čovjeku se događa taj paradoks. On je na granici transcencije i imanencije pa se opredjeljuje slobodno.

Bez preobraženja nema ni novog čovjeka, ni nove zemlje, ali ni novog neba (Vjere). Ovo nije neka domišljena mudrost nego iskustveno saznanje koje je vjekovima testirano. Zar sve religije ne idu za tim da čovjeka preobrazu (hinduizam: pranje u rijeci, židovstvo i islam u obrezanju, kršćanstvu u krštenju...).

Ako je Isus trebao preobraženje, onda je i te kako potrebno svakome od nas ljudi da se preobrazimo. Da se produhovimo. Da bi izišli iz ove 'kože' prihvatimo da se s Isusom i u Isusu preobrazimo...

Marijan Jurčević, OP

IZ KATOLIČKOG KALENDARA

PONEDJELJAK, 26. veljače

sv. Aleksandar (Aco, Aleksa, Šaša, Branko)

UTORAK, 27. veljače

sv. Gabrijel od Žalosne Gospe

SRIJEDA, 28. veljače

sv. Roman, opat; bl. Timotej Trojanovski

ČETVRTAK, 29. veljače

sv. Hilarije, papa; sv. Osvald, biskup

PETAK, 1. ožujka

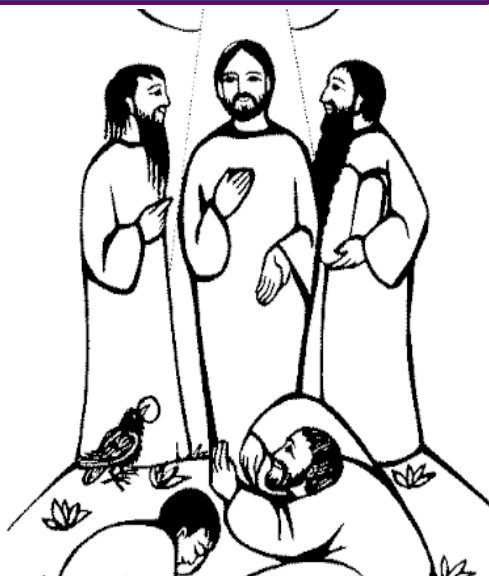
sv. Albin; sv. David, biskup

SUBOTA, 2. ožujka

sv. Janja Praška, opatica

NEDJELJA, 3. ožujka

3. KORIZMENA NEDJELJA

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9 i u 17 sati. Utorkom, četvrtkom i petkom u 17 sati.

Ponedjeljkom, srijedom i subotom **nema** svete mise.